

Sygn. akt VI Ka 374/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 września 2013 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Andrzej Wieja

Protokolant Anna Potaczek

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Lesława Królikowskiego

po rozpoznaniu w dniu 27 września 2013 r.

sprawy **N. H.**

oskarżonej z art. 244 kk

z powodu apelacji, wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Zgorzelcu

z dnia 22 maja 2013 r. sygn. akt II K 448/13

zmienia zaskarżony wyrok wobec oskarżonej N. H. w ten sposób, że uzupełnia podstawę wymiaru kary o przepis art. 58 § 3 kk,

w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

zwalnia oskarżoną od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt VI Ka 374/13

UZASADNIENIE

N. H. oskarżona była o to, że w dniu 24 stycznia 2013 roku w Z. na drodze publicznej kierowała pojazdem mechanicznym marki L. (...) o nr rej. (...), czym nie stosowała się do orzeczonego zakazu prowadzenia w ruchu lądowym pojazdów mechanicznych określonego rodzaju, dla których wymagane jest posiadanie prawa jazdy kat. B na okres jednego roku, tj. o czyn z art. 244 kk.

Sąd Rejonowy w Zgorzelcu wyrokiem z dnia 22 maja 2013 r. w sprawie o sygn. IIK 448/13:

uznał oskarżoną N. H. za winną popełnienia zarzucanego jej czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 244 kk i za to na podstawie art. 244 kk wymierzył jej karę 100 stawek dziennych grzywny przyjmując, że każda stawka będzie wynosić 20 złotych,

na podstawie art. 627 kpk zasądził od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe i na podstawie art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. nr 49 poz. 223 z 1983 r. z późn. zm.) wymierzył jej opłatę w wysokości 200 złotych.

Apelację od powyższego wyroku złożył prokurator, który zarzucił obrazę prawa materialnego art. 244 kk poprzez wymierzenie kary grzywny w sytuacji gdy norma sankcjonująca ten przepis nie przewiduje takiej kary za to przestępstwo i wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez przyjęcie art. 58 § 3 kk i wymierzenie za czyn z art. 244 kk kary grzywny w wysokości 100 stawek dziennych przyjmując, że każda stawka będzie wynosić 20 złotych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja złożona przez prokuratora okazała się zasadna i zasługiwała na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy po zbadaniu z urzędu, czy w niniejszej sprawie zaistniały bezwzględne przyczyny odwoławcze, nie znalazł podstaw do uchylenia zaskarżonego wyroku na podstawie art. 439 k.p.k.

Sąd Rejonowy wydał wyrok skazujący wobec oskarżonej N. H., uznając ją winną popełnienia występku art. 244 k.k., zagrożonego wyłącznie karą do 3 lat pozbawienia wolności i wymierzył jej karę grzywny, nie powołując się jednak na zastosowanie przepisu z art. 58 § 3 k.k. Sąd I instancji zwrócił na to uwagę uzasadnieniu wyroku (k. 43 verte oraz k. 44), wskazując na oczywistą omyłkę w formułowaniu sentencji punktu I części dyspozytywnej wyroku.

Sąd Rejonowy, określając wymiar kary za czyn z art. 244 k.k., prawidłowo zastosował art. 58 § 3, pozwalający na orzeczenie grzywny albo kary ograniczenia wolności zamiast bezwzględnej kary pozbawienia wolności, jeżeli przestępstwo jest zagrożone karą pozbawienia wolności nieprzekraczającą 5 lat. Zgodnie jednak z dyspozycją art. 414 k.p.k., wyrok powinien zawierać wskazanie wszystkich zastosowanych przepisów ustawy karnej.

Biorąc pod uwagę powyższe, Sąd Okręgowy działając na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. uzupełnił postawę wymiary kary o przepis art. 58 § 3 k.k., a w pozostałej części wyrok jako prawidłowy pozostawił w mocy.

Wymierzona kara 100 stawek dziennych grzywny przy określeniu, że jedna stawka dzienna będzie wynosiła 20zł, odpowiada zasadom wymiaru kary określonym w art. 33 § 1 i 3 k.k., a zastosowany rodzaj kary jest zgodny z dyrektywą z art. 53 § 1 k.k.

Powołując się na względy słuszności, Sąd Odwoławczy zwolnił skazaną N. H. od zapłaty kosztów postępowania odwoławczego, obciążając nimi Skarb Państwa na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. w związku z art. 634 k.p.k. Oskarżona w żaden sposób nie przyczyniła się do konieczności przeprowadzenia postępowania apelacyjnego, gdyż korekta zaskarżonego wyroku była wynikiem pomyłki Sądu I instancji (przyznanej w pisemnych motywach).

AP